

stille Krav om, at der skal ydes stadig nye og større Tilskud. Jeg tror, vi maa prøve paa at se Sandheden i Øjnene, at Erhvervslivet og Skatteyderne i det hele taget ikke kan blive ved at bære nye Udgifter.

Jeg ved ikke, hvorledes det vil komme til at virke ude i Kommunerne. Det er det jo ganske umuligt at afgøre paa det nuværende Tidspunkt. Statskassen har jo sikret sig. Den yder kun et fast Beløb, som ikke kan overskrides. Men man kan ikke se bort fra, at det kan blive ret store Byrder for Kommunerne. Og selv om Kommunerne stilles frit, er det alligevel saadan, at naar man herinde vedtager en saadan Lov, er det i Virkeligheden vanskeligt for de enkelte Kommuner at gaa imod, fordi de synes: Ja, vi skal jo lige saa godt have Del i det Statstilskud som andre. Jeg tror i det hele taget, at det er en Lovgivning, som man bør se at komme bort fra. Man skal ikke vedtage Love her i Rigsdagen, om hvilke det gælder, at hvis de paa-gældende Foranstaltninger skal bremses, skal det ske ude i Kommunerne. Jeg tror, det er sundere, at man i nogen Maade bestemmer her indefra, hvad Samfundet kan bære, end at lade Bestemmelsen heraf bero paa de forskellige Kommunalbestyrelser.

Den ærede Ordfører for Venstre bebudede jo, at Venstre vilde kræve Udvalgsbehandling, og dette Ønske vil jeg give min Tilslutning. Jeg mener, at der er adskillige Forhold, der bør tages Hensyn til, som hidrører fra den forandrede Situation. Jeg kunde endvidere have Lyst til at faa Oplysninger om Udgifterne. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at der er Forhandlinger i Gang angaaende en ny Ordning med Hensyn til Aldersrenten. Vi fra konservativ Side har altid været villige til at forhandle for at søge en bedre Ordning af Aldersrentespørgsmaalet, saafremt det maa erkendes, at der er Folk, der er uheldigt stillede paa Grund af uheldige Bestemmelser i Loven. Men jeg synes ikke, der er megen Mening i under den nuværende Situation at afhjælpe saadanne Mangler ved en Brændselslov; der er i Virkeligheden noget unaturligt deri. Hele Brændselsituationen er fuldstændig forandret fra den Gang, vi sidst talte om Brændselshjælp til Aldersrentenydere, idet Brændsel faktisk er faldet stærkt i Pris. Der er, som sagt, noget unaturligt i ved en Brændselslov at skulle bøde paa Mangler i Aldersrenteloven, det er i alt Fald en mærkværdig Omvej, som vi fra vor Side ikke kan erkende for rigtig.

Var det saaledes, at Brændsel havde holdt sig i høj Pris, og at det stadig var mere og mere vanskeligt at faa Brændsel, saa kunde man under en ekstraordinær Situation komme med en Brændselslov, men ikke naar Brændsel er faldet saa stærkt i Pris, som det er. Hvis der paa en eller anden Maade gøres en hel Del Mennesker Uret, som det nu er Meningen at komme til Hjælp ved en Brændselslov, saa maa man se at afhjælpe Manglerne paa anden Maade. Jeg skal hermed anbefale det Forslag, som er fremkommet fra Venstres Side, om, at Lovforslaget kommer til Udvalgsbehandling. I et saadant Udvalg vil vi da stille vore Spørgsmaal for at faa tilvejebragt de Oplysninger, vi ønsker, og i øvrigt forhandle videre om Lovforslaget.

Holdgaard: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem Hr. Vesterager, der mente, at det var et mærkværdigt og unaturligt Lovforslag. Jeg opfatter Sagen saaledes, at naar man har forelagt et Lovforslag om Brændselshjælp nu, er det udfra den Forudsætning, at det vil tage nogen Tid, inden det i Landstinget forelagte Lovforslag til en Revision af Aldersrenteloven bliver ophøjet til Lov. Enhver, som kender de faktiske Forhold i Befolkningen og en stor Del af de aldersrentenydende, maa erkende, at et Lovforslag som det foreliggende er paakrævet, fordi en hel Del Aldersrentenydere trænger i højeste Grad til Hjælp for at kunne komme i Besiddelse af det nødvendige Brændsel. Det ærede Medlem Hr. Vesterager kan meget vel tale om en helt ændret Situation, men det ærede Medlem glemmer maaske, at mange Aldersrentenydere paa Landet vel nok har sørget for at faa Brændsel købt om Sommeren — det maa vi jo gøre derude —, men jeg tror ikke, at de har mærket synderligt til Prisfald paa Tørv. Det har vi i alt Fald ikke paa min Egn. Jeg ved af egen Erfaring, at den Gang vi maatte købe Tørv, der jo er det almindelige Brændsel paa Landet, mærkede vi ikke meget til et Prisfald. Det har de gamle sikkert heller ikke. Derfor synes jeg, at alting taler for hurtigst muligt at gennemføre dette Lovforslag. Dertil kommer, at de allerfleste Kommunalbestyrelser sikkert har regnet med, at der vilde blive vedtaget en Lov om Brændselshjælp til Aldersrentenydere i denne Rigsdagssamling. Der er rettet adskillige Spørgsmaal til mig desangaaende, og jeg har altid svaret, at jeg betragtede